

nu imidlertid dette Haab brister, — hvad jeg tror, det vil — tror jeg ialtsald ikke, at Forslagsstilleren vil gjøre Sagen Gavn ved oftere at bringe den frem paa denne Maade. Der gives Forslag — det er jo en Erfaring fra alle Lande — der, hvor gode de end ere, og hvor sandt deres Indhold end er, blot ved den Omstændighed, at de falde og falde og blive ved at falde, faae ligesom et Dødsmerke paa sig, og saa har man ved at fremkomme med dem kun opnaaet at have ødelagt en god Sag. Det er denne Hensigt, som jeg beder den ærede Forslagsstiller tage under Overveelse, idet jeg, som sagt, erklærer at ville stemme for Forslaget.

Winther: Jeg vil dog bemærke, at jeg har ikke opfordret det ærede Medlem til at tage sit Forslag tilbage; jeg har sagt, at for mig kunde han gjerne tage det tilbage, men det har ikke været min Mening at ville opfordre ham dertil. Det er mig temmelig ligegyldigt, enten han tager det tilbage eller ikke, thi det saar i begge Tilfælde samme praktiske Betydning, og det var blot med Hensyn til den praktiske Betydning i Diebliffet, at jeg kom med denne Udtalelse. Dernæst skal jeg bemærke til det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), at det rigtignok ikke har været min Mening, at jeg vilde have, at den indflydelsesrige Kreds, ja, jeg veed næsten ikke, om jeg tør nævne den, jeg veed ikke rigtig, hvorledes jeg skal . . . ja, det er visse Ting, som ere Kjendsgjerninger, og naar man omtaler dem, er man nødt til at nævne dem; naar man imidlertid risikerer at sætte Thingets Værdighed paa Spil ved at nævne dem paa den Maade, hvorpaa man selv opfatter dem, er det umaadelig vanskeligt at tale heri Salen derom.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem var paa rette Vej før, da han gjorde Thinget en Undskyldning for et Udryk, han ikke burde have brugt.

Winther: Ja, jeg var nemlig saa uheldig ikke at have talt ud, da den høitærede Formand begyndte sin Frettelættelse, ellers tror jeg ikke, han var kommen med den; men jeg skal ikke indlade mig i en Diskussion med den høitærede Formand, thi det passer sig jo ikke. Jeg vil altsaa kun sige, at jeg tror, at de, der pleie at tage sig af de Hjøbenhavnske Valg, kunne foreløbig tilvejebringe et Resultat, der er ligesaa nyttigt som det, der kan komme frem, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, hvis de ville sætte sig i Forbindelse med Foreninger, som skulle bestaa heri Byen — jeg hender rigtignok ikke Meget til dem —, og som ønske at tage sig af de kommunale Valg. Naar de satte sig i Forbindelse med en saadan og saa at sige fik opgivet en Kandidat, som man fra Oppositionens Side vilde sætte

Bris paa at faae frem, og han altsaa blev anbefalet af denne Kreds og sat igjennem, saa var Kritiken kommen indenfor Døren, og saa kunde Ingen forlange Mere for Diebliffet, thi man kan ikke forlange, at et Mindretal skal have et Flertals Ret. Jeg tror altsaa, at det, jeg sagde, var i god Overensstemmelse med, hvad man kunde ønske fra demokratisk Side. Jeg har netop selv været i Rigsdagen paa en Tid, da man fra Flertallets Side var saa god at udpege, hvem af Mindretallet det vilde lade komme frem i Udvalgene, og jeg har medes da naturligvis mange Gange over den Maade, hvorpaa man benyttede sin Magt. Nu er det helbigvis affasset ved, at Forholdstalsvalgmaaden er indført; nu er der ikke mere Misforstaaelse med Udvalgenes Sammensætning. Vi se for Resten andetsteds her i Nærheden, at man ogsaa saaledes underhaanden bliver enig om, hvem der skal ind i Udvalgene, og altsaa lader Modparten selv vælge, hvem der skal ind fra Modpartens Side. Saadant Noget kunde ogsaa lade sig gjøre paa det Sted, jeg før omtalte, jeg nok skal lade være at omtale oftere. — Min ærede Sidemand (Gad) gjorde en Bemærkning, som virkelig passede godt til min Opfattelse af Hjøbenhavns Borgerrepræsentations Forhold; han sagde nemlig, at de stode hinanden saa umaadelig nær — i Grundansuelse, mente han vistnok . . . (Modsigelse af Gad) — jeg har ikke misforstaaet den ærede Taler; de stode hinanden nær, sagde han, og saa kom han til at tale om deres Afstemning, og der kom de ogsaa til at staa nær mod hinanden, og deraf drog han den Slutning, at saa kunde man rigtignok sige, at det maatte være en god Repræsentation. Men uagtet de stode hinanden nær, kunde de dog jevnlig have forskellige Meninger om forskellige Ting, saaledes at de stode næsten lige imod hinanden paa hver Side, og Formanden maatte til at gjøre Udslaget. Det er jo ganske vist, at naar nu Formanden ogsaa hører til denne Repræsentation og er et Udryk for dem Altsammen, bliver Tungen i Vægtskaalen jo ogsaa saadan, at den skaar nær til begge Sider, og det Hele bliver altsaa i den fortrinligste Harmoni med deres Ensartethed i det Hele. Men det er jo det, vi Andre beklage os over, og det er ikke Noget, der er værd at fremhæve som noget Fortrinligt. Det er netop det Ensartede, som har sin Grund i den ensartede Oprindelse af disse valgte Mænd, vi klage over, og uagtet jeg netop har forvaret mig imod at sige, at dette har haft flemme Følger hos os, saa kunde den have haft det, som man andre Steder føler som noget høist Uhyggeligt; blandt Andet har det dog haft den Ubehagelighed for selve Korporationen, at der er mange Medborgere, som ikke have haft videre Tillid til den, fordi de vide, at den virkelige Opposition jo ikke efter Omstændighederne kan komme frem her. Altsaa, det gaar mig ligesom det ærede Medlem for Hjø-